

Městský dům kultury Petra Bezruče

Obchodní a živnostenská komora vznikla za účelem podpory obchodníků a živnostníků ve Slezsku v polovině 19. století. Roku 1906 bylo rozhodnuto o výstavbě nové reprezentativní a důstojné budovy, která by měla sloužit pro její účely. Budova měla být situována na tzv. Glacis, okružní třídě rezervované pro výstavbu domů a veřejných budov, která byla inspirována vídeňskou Ringstrasse, na základě konceptu bývalého městského architekta Eduarda Labitzkého.

Ve veřejné soutěži o projekt na stavbu budovy se objevila jména vídeňských architektů jako Oskar Czep, Siegfried Kramer, Rudolf Sowa nebo Arnold Karplus. Soutěž se svým projektem na palác Emma nakonec vyhrál krnovský rodák Leopold Bauer, jenž v Opavě později projektoval taktéž obchodní dům Breda & Weinstein a kostel sv. Hedviky. Tento vídeňský architekt a žák Carla Hasenauera a Otto Wagnera rovněž navrhl parkovou úpravu kolem budovy a její interiér včetně jednotlivých zařízení, jako byla svítidla, ozdobné mříže či kování. Elegantní neoklasicistní stavba pak byla vybudována mezi léty 1908 a 1910 stavební firmou Aloise Geldnera. Budova opavské Obchodní a živnostenské komory se ve své době stala jednou z nejmodernějších a nejúčelnějších komorních budov v celé monarchii.

Stavba o rozměrech 33x33 metrů měla podobu dvou křídel nestejně výšky s půdorysem v obryse robustního T s mansardovou střechou. Klasicistní palácové průčelí budovy, lemující okružní třídu se čtveřicí toskánských sloupů a třemi vysokými okny, je vyzdobeno čtyřmi plastikami mužských postav, symbolizujícími řemesla v nadživotní velikosti na kladí sloupů. Sochy jsou prací sochaře Josefa Obetha, stejně tak i 16 pískovcových reliéfů na fasádě, které zobrazují dětské postavy jako alegorie slezských měst. Názvy měst byly napsány na tabulkách pod reliéfy. Ty byly odstraněny v průběhu druhé světové války. Kovový plášť vstupních dveří, který zhotovil přední vídeňský sochař a designér Gustav Gurschner, je rovněž bohatě vyzdoben reliéfy. Horní tři díly v oknech průčelí jsou vyplněny vitrážemi navrhnutými opavským malířem Adolfem Zdrzilou. Zhotoveny pak jsou specializovanou firmou Richarda Schleina z českého Hrádku. Zachycují 9 vyobrazení ženských postav symbolizujících odvětví výroby a řemesla, která jsou spjatá se slezským prostředím.

Centrem třípodlažní stavby je ústřední prosvětlená hala s trojramenným mramorovým schodištěm, ze kterého jsou přístupny všechny přilehlé prostory budovy. Hala je opatřena bohatou štukovou výzdobou od Adolfa Kohlera. Zámečnické a kovářské práce byly provedeny Franzem Pohlem a Ludvíkem Bluchou z Opavy. Dále se na výzdobě podílela kamenická dílna Kubitschek & Binder a lustry byly zhotoveny firmou Melzer & Neuhardt z Vídně.

Obchodní a živnostenská komora v budově zasedala až do svého zrušení v roce 1949. Poté byl objekt zestátněn a začal fungovat jako Dům kultury Petra Bezruče. Na počátku nového tisíciletí prošla budova ve třech etapách stavební a restaurátorskou obnovou. V přízemí se dnes vedle úřadů nachází ústřední městská knihovna a čítárna pro veřejnost, v patře pak reprezentativní salónek a předsálí do varhanního sálu. Tento sál slouží vedle koncertních a kulturních událostí především pro svatební obřady.